

UBND HUYỆN GIA LÂM
TRƯỜNG TIỂU HỌC NÔNG NGHIỆP

BÀI DỰ THI
VIẾT VỀ GƯƠNG ĐIỂN HÌNH TIÊN TIẾN,
NGƯỜI TỐT - VIỆC TỐT

“Nghị lực - Người truyền lửa”

Họ và tên : Đỗ Thị Hoàng Mai

Chức vụ : Giáo viên

Đơn vị : Trường Tiểu học Nông Nghiệp

Trâu Quỳ, tháng 12 năm 2024

NGHỊ LỰC - NGƯỜI TRUYỀN LỬA!

*Có một nghề bụi phấn bám đầy tay
Người ta bảo là nghề trong sạch nhất
Có một nghề trồng cây trên đất
Lại nở cho đời những đóa hoa thơm.*

Cô giáo Nguyễn Thị Bảo Hòa đã chọn nghề giáo - nghề của những con người mang trong mình trái tim nhiệt huyết. Một nghề mà người thầy không chỉ dạy tri thức, mà còn dạy cả cách sống, cách biết yêu thương và cả cách vượt lên số phận.

Dòng máu nghệ nhân thổi hồn vào nghề giáo!

Trong làng gốm Bát Tràng yên bình, nơi những đôi tay khéo léo của các nghệ nhân tạo nên những tác phẩm kỳ diệu từ đất sét trắng, cô Nguyễn Thị Bảo Hòa đã lớn lên với tâm hồn được ươm mầm bởi niềm đam mê và lòng nhẫn nại. Mỗi chiếc bình gốm nơi đây tạo ra không chỉ là một sản phẩm thủ công, mà còn là tâm huyết, sự bền bỉ và kiên trì của người làng gốm. Những giá trị ấy đã ngấm sâu vào tâm hồn cô, nuôi dưỡng khát vọng về một hành trình lớn: *trở thành người gieo con chữ, truyền cảm hứng và ý chí cho bao thế hệ.*

Cô Bảo Hòa chia sẻ, tuổi thơ cô là những buổi chiều dài chạy trên con đường làng phủ đầy bụi đất, là những buổi trưa hè chón đi chơi cũng đám bạn, mãi miết ngồi ngắm nhìn những nghệ nhân vuốt, vẽ trên các bình gốm quên cả giờ về... Chính từ những khoảnh khắc ấy, cô nhận ra rằng: *“Giáo dục cũng giống như nghề gốm - cần có trái tim, cần sự kiên nhẫn và cần cả niềm tin. Người thầy là người tạo hình cho tâm hồn trẻ thơ, giống như đất sét được nhào nặn thành kiệt tác.”*

Những ngày đầu gieo mầm tri thức

Hành trình chạm đến ước mơ của cô giáo Bảo Hòa chưa bao giờ là điều dễ dàng. Khi bước chân vào ngành sư phạm, cô Hòa mang trong mình khát vọng cháy bỏng, nhưng cũng phải đối mặt với không ít thử thách. Vừa học, cô vừa làm thêm để trang trải chi phí sinh hoạt, những đêm khuya vùi đầu vào sách vở, những buổi sáng sớm tắt bật giữa công việc và học hành. Tuy nhiên, những gian nan ấy không làm cô chùn bước, mà ngược lại, chúng càng thôi thúc cô thêm quyết tâm, để từng ngày gần hơn với ước mơ trở thành người thầy, nghề mà cô luôn khao khát.

Ngày đầu tiên đứng trên bục giảng kì thực tập sư phạm, cô nhìn những đôi mắt trong veo của học trò mà lòng ngập tràn hạnh phúc. Cô tâm sự: *"Tôi muốn mỗi đứa trẻ đều cảm nhận được tình yêu thương, được tôn trọng và có giá trị."* Với ý nghĩ đó, mỗi giờ dạy của cô trở thành một hành trình khám phá, nơi học sinh không chỉ học kiến thức mà còn học cách biết yêu thương, biết sẻ chia và sống có ước mơ.

Những năm tháng tận tụy với bảng đen, phấn trắng

Sau những năm tháng miệt mài đèn sách, những đêm khuya thức trắng bên trang vở, cô giáo trẻ Bảo Hòa về công tác tại trường Tiểu học Nông Nghiệp năm 2003. Với lòng yêu nghề sâu sắc và trái tim đầy nhiệt huyết, Cô Hòa nhanh chóng trở thành một *"bông hoa đẹp"* lan tỏa hương thơm của sự tận tụy, đam mê và tâm huyết với nghề. Cô mang lại cho học sinh những tiết học đầy thú vị và bổ ích. Những tiết dạy của cô luôn khiến học sinh *"bị cuốn hút"* bởi sự nhẹ nhàng, truyền cảm trong từng lời giảng. Cô không chỉ truyền đạt kiến thức mà còn mang đến một cách tiếp cận bài học đơn giản nhưng sâu sắc, khơi gợi niềm đam mê khám phá, tìm tòi trong mỗi học sinh.

Cô giáo Bảo Hòa cùng học sinh trong tiết thi GVG năm học 2016 – 2017

Cô Hòa không chỉ là một giáo viên giỏi, mà còn là một người thầy *"đặc biệt"*, bởi cô không chỉ dạy chữ, mà còn gánh vác một trọng trách lớn lao: làm giáo viên chủ nhiệm. Với vai trò ấy, cô là chiếc cầu nối vững chắc giữa nhà trường, gia đình và học sinh, giữa các giáo viên bộ môn với học trò. Cô là người luôn gần gũi, tận tâm, và không bao giờ thiếu vắng trong những lúc học sinh cần sự động viên, giúp đỡ. Trong nhiều tình huống khó khăn, cô là người cha, người mẹ, người bạn và là chỗ dựa tinh thần vững vàng cho các em. Những học sinh *"cá biệt"*, những em mà cả lớp và thầy cô đều cho là khó sửa, nay nhờ sự quan tâm và tình yêu thương của cô đã thay đổi, trở thành những người trưởng thành, có nghề nghiệp ổn định và cuộc sống hạnh phúc. Còn có những em đã trưởng thành, dù đi xa, vẫn luôn nhớ về cô, luôn trở về tìm cô để chia sẻ niềm vui, nỗi buồn, vì cô

không chỉ dạy họ kiến thức mà còn dạy họ biết yêu thương, sống có nghị lực và học cách làm người.

Một câu chuyện đáng nhớ về cậu học trò tên Nam, học lớp 4C, một học sinh cá biệt, nghịch ngợm, học không giỏi, hay chôn học đi chơi....Thay vì la mắng, cô kiên nhẫn tìm hiểu hoàn cảnh gia đình em, dành thời gian riêng để trò chuyện với Nam. Được biết, gia đình của bạn Nam thật sự éo le, với những nỗi đau và thiếu thốn mà không phải ai cũng hiểu được. Mẹ Nam mất khi em còn nhỏ, bố lấy vợ hai, và từ đó cuộc sống của em là những chuỗi ngày đau thương. Nam thường xuyên bị người mẹ kế đánh đập, cuộc sống của em đầy rẫy những tủi nhục và bất công. Trước hoàn cảnh éo le ấy, cô Bảo Hòa không chỉ là người thầy, mà còn là người mẹ thứ hai, yêu thương và chăm sóc Nam như con ruột của mình. Cô tặng Nam những cuốn sách đã mất, dán lại cho em trang vở bị rách, giảng lại cho Nam những bài em bỏ học đi chơi cùng đám bạn xấuCô kiên trì bên Nam, lắng nghe và động viên em. Cô không chỉ dạy Nam kiến thức mà còn dạy em về tình thương, về lòng kiên nhẫn và nghị lực vươn lên. Nhờ tình yêu thương vô điều kiện và sự tận tụy của cô, Nam không chỉ trở lại trường mà còn thay đổi hoàn toàn, trở thành một học sinh ngoan, học tập tốt hơn trước. Giờ đây, dù đang đi xuất khẩu lao động, làm việc ở Đài Loan, vào dịp 20/11 hằng năm, Nam vẫn luôn dành thời gian gọi điện và ân cần hỏi thăm cô. Điều này không chỉ thể hiện sự gắn bó tình cảm mà còn là sự tri ân sâu sắc đối với những công ơn và sự dìu dắt mà cô đã dành cho Nam. Tình cảm ấy rất đáng quý và là minh chứng cho sự ảnh hưởng lớn lao mà cô đã để lại trong cuộc đời Nam.

Một khoảnh khắc đáng nhớ và đầy xúc động trong ngày 20.11 năm nay, ba của cậu trò mang tên Bảo Minh học lớp 2A mà cô Hòa chủ nhiệm bảy năm trước đây đã đến trường thăm cô trong niềm xúc động nghẹn lòng. Ba Bảo Minh đến tri ân cô vì sự tận tâm và kiên nhẫn trong suốt thời gian dạy dỗ con trai của mình. Cậu học trò bướng bỉnh, cá tính, luôn khăng định bản thân và ít khi nghe lời ai ngoài cô cả. Với sự kiên nhẫn và tình yêu thương của cô, Bảo Minh đã lắng nghe, thay đổi và trưởng thành.

Không có danh hiệu nào có thể đo lường được tâm lòng và sự tận tụy của một cô giáo chủ nhiệm như cô Bảo Hòa. Dẫu không phải lúc nào cô cũng nhận được sự công nhận xứng đáng cho công lao của mình, nhưng những trái ngọt mà cô gieo trồng trong lòng học trò chính là phần thưởng lớn nhất, quý giá nhất dành cho cô. Cô Hòa đã chứng minh rằng, để trở thành một giáo viên chủ nhiệm xuất sắc, không chỉ cần có kiến thức và nghiệp vụ sư phạm, mà còn phải có trái tim

nhân hậu, tình yêu thương vô bờ dành cho học sinh - như cách cô đã làm suốt bao năm qua.

Người lãnh đạo với trái tim rực cháy

Năm học 2018 - 2019, cô Hòa đảm nhận chức vụ Phó Hiệu trưởng nhà trường, một bước ngoặt lớn trong sự nghiệp của cô. Tiếp nhận cương vị mới chỉ sau cô Hiệu trưởng khoảng sáu tháng, cô phải đối mặt với không ít khó khăn. Ai cũng hiểu rằng, những ngày đầu làm quản lý chắc chắn sẽ đầy thử thách. Công việc mới, vị trí mới. Làm thế nào để nắm chắc chuyên môn của cả năm khối lớp để chỉ đạo đúng, làm thế nào để giáo viên “tâm phục, khẩu phục mình”? Làm thế nào để thu hút học sinh? Làm thế nào để xây dựng niềm tin vững chắc nơi phụ huynh, giúp họ yên tâm gửi gắm con em mình? Những câu hỏi ấy luôn hiện hữu trong tâm trí của người quản lý trẻ, cô Phó hiệu trưởng - Bảo Hòa !

Đặc biệt, trong bối cảnh cả hai lãnh đạo của trường đều còn mới mẻ với công việc quản lý, cô Bảo Hòa không chỉ phải đối mặt với những thách thức thường nhật của nghề giáo mà còn phải đối diện với vô vàn khó khăn khác. Một trong những thử thách lớn nhất là việc thực hiện đổi mới giáo dục, triển khai chương trình Giáo dục phổ thông 2018 - một công việc vô cùng bận rộn và đòi hỏi sự sáng tạo, quyết đoán. Song song với nó, cô phải đối mặt với truyền thông, với dư luận. Làm sao để tạo dựng niềm tin từ phụ huynh và cộng đồng trong khi không ngừng phải nâng cao chất lượng giáo dục là điều cô luôn trăn trở mỗi ngày.

Nhưng điều khiến mọi người ngưỡng mộ và khâm phục nhất chính là thái độ kiên cường của cô Phó hiệu trưởng, phụ trách chuyên môn khi đại dịch Covid-19 bùng phát. Đại dịch không chỉ làm xáo trộn mọi kế hoạch, mà còn đặt ra mục tiêu kép đối với các nhà trường: vừa phải đảm bảo chất lượng giáo dục, vừa phải an toàn chống dịch. Với bản lĩnh và sự quyết tâm, cô Bảo Hòa đã gồng mình cùng với lãnh đạo nhà trường, dẫn dắt thầy và trò trường Tiểu học Nông Nghiệp vượt qua giai đoạn khó khăn, biến thử thách thành cơ hội, hoàn thành tốt nhiệm vụ được giao. Một nhiệm vụ không hề dễ dàng trong bối cảnh mọi thứ thay đổi nhanh chóng và đầy bất định.

Không thể không kể đến áp lực từ môi trường bên ngoài. Xung quanh trường Tiểu học Nông Nghiệp là sự cạnh tranh của những ngôi trường danh tiếng, có truyền thống lâu đời như Tiểu học Trâu Quỳ, Cao Bá Quát... Đứng trước những thử thách ấy, cô Hòa không lùi bước. Cô hiểu rằng, đây là thách thức lớn đối với đội ngũ lãnh đạo mới, nhưng đồng thời cũng là cơ hội để tạo ra sự thay đổi. Bằng tình yêu nghề, lòng tận tụy và quyết tâm mạnh mẽ, cô đã từng bước chinh phục mọi khó khăn, xác định được hai vấn đề then chốt cần giải quyết để thay đổi diện mạo nhà trường và khôi phục niềm tin ghi dấu ấn riêng trong lòng học sinh và phụ huynh.

Thứ nhất, ban giám hiệu phối hợp ban cha mẹ học sinh tập trung tham mưu tích cực và hiệu quả với chính quyền địa phương, cùng với các cơ quan, ban, ngành của Huyện trong công tác xây dựng và cải thiện cơ sở vật chất. Bởi cô hiểu rằng, một môi trường học tập hiện đại, khang trang chính là yếu tố quan trọng để giữ chân học sinh và thu hút phụ huynh gửi gắm con em học tập tại trường mình.

Trường Tiểu học Nông Nghiệp cũ

Trường Tiểu học Nông Nghiệp năm học 2024 - 2025

Thứ hai, cô đặt ưu tiên vào việc củng cố và bồi dưỡng đội ngũ giáo viên - những người trực tiếp tạo nên chất lượng giáo dục của nhà trường. Từ việc khuyến khích giáo viên nâng cao chuyên môn, đổi mới phương pháp giảng dạy, đến việc tạo động lực, xây dựng môi trường làm việc tích cực, cô đã từng bước xây dựng một tập thể vững mạnh và nhiệt huyết. Với cô, làm quản lý không phải là ra lệnh, mà là đồng hành. Những buổi sinh hoạt chuyên môn qua zoom kết thúc lúc đêm khuya, những buổi tan làm khi phố đã lên đèn, rồi cả những tiếng chổi tre cô quét từ góc nhỏ sân trường khi học sinh phải nghỉ dịch vì đại dịch covid 19... Giọng nói nhỏ nhẹ, nụ cười thật đôn hậu tan khoảng cách giữa “sếp” và nhân viên. Từ khi cô nhận nhiệm vụ mới, nhà trường và các thầy cô nơi đây đã có những thành tích đáng tự hào:

Đối với giáo viên:

- + 01 đ/c giáo viên đạt giải nhất quốc gia sáng kiến vì cộng đồng.
- + 01 đ/c giáo viên đạt giải nhì quốc gia viết về tấm gương người tốt, việc tốt.
- + 01 đ/c giáo viên đạt giải nhất cấp Thành phố trong cuộc thi nhà giáo tâm huyết sáng tạo.
- + 27 đ/c giáo viên đạt chiến sĩ thi đua cơ sở.
- + 02 đ/c giáo viên đạt quản lý giỏi cấp Huyện.

- + 13 đ/c giáo viên đạt GVG cấp Huyện.
- + 01 đ/c giáo viên đạt GVCNG cấp Huyện.

Đối với nhà trường:

- +Chi bộ hoàn thành tốt nhiệm vụ 4 năm liên tục
- +Trường đạt danh hiệu tập thể LĐTT nhiều năm.

Cuộc chiến với bệnh tật: Biểu tượng của nghị lực phi thường

Tưởng chừng như mọi khó khăn đã dần lùi xa, trong khi đang miệt mài cống hiến cho sự nghiệp giáo dục. Một thử thách mới lại bất ngờ ập đến, làm xáo trộn mọi thứ. Cô Bảo Hòa nhận tin dữ mà chẳng ai mong muốn - căn bệnh hiểm nghèo đã tìm đến. Thế nhưng, dù phải đối mặt với nỗi đau thể xác và sự lo lắng vô hạn, ngọn lửa trong cô không hề tắt.

Cô không cho phép mình gục ngã. Ngược lại, cô coi đây là một trận chiến mới mà mình phải chiến thắng. Bệnh tật có thể làm suy yếu thân thể, nhưng không bao giờ có thể làm yếu đi tinh thần của một người như cô. Mỗi ngày đối diện với cơn đau, cô vẫn lặng lẽ làm việc, vẫn tận tâm với học trò và đồng nghiệp, vì cô biết rằng trong nghề giáo, sức mạnh tinh thần chính là nguồn động lực lớn nhất. Cô chiến đấu không chỉ vì bản thân mình mà còn vì những học sinh mà cô luôn yêu thương, vì niềm tin vào tương lai mà cô vẫn muốn trao gửi. Dù căn bệnh có nghiệt ngã thế nào, cô vẫn đứng vững, ngọn lửa nhiệt huyết với nghề giáo không bao giờ lụi tàn, dù có bất kì thử thách, biến cố nào.

Cô vững tin bước vào một cuộc chiến mới - cuộc chiến không chỉ với bệnh tật mà còn với chính bản thân mình. Với nghị lực phi thường, cô tìm cho mình phương pháp điều trị không phải chỉ bằng thuốc men mà còn bằng chính lối sống lành mạnh, chế độ ăn uống khoa học và tinh thần lạc quan. Trong suốt quá trình điều trị, cô vẫn tiếp tục làm việc, không bao giờ để mình ngừng cống hiến cho sự nghiệp giáo dục. Cô Hòa đã truyền tải một thông điệp mạnh mẽ và đầy cảm hứng: *"Hãy kiên cường. Cuộc sống là món quà quý giá, và chỉ có chúng ta mới quyết định được ý nghĩa của nó."*

Người thấp sáng niềm tin

Ngày hôm nay, khi căn bệnh đã lùi xa, cô Hòa trở lại với công việc với một tinh thần mạnh mẽ hơn bao giờ hết. Cô không chỉ là người lãnh đạo tận tâm mà còn là nguồn cảm hứng cho toàn bộ thầy và trò tại ngôi trường Tiểu học Nông Nghiệp thân yêu. Câu chuyện của cô đã lan tỏa tới từng giáo viên, từng học sinh, từng phụ huynh - trở thành minh chứng sống động cho sức mạnh của niềm tin và nghị lực.

Cô từng chia sẻ: *"Tôi từng là người uốn nắn đất sét thành những bình gốm. Khi tôi đối mặt với bệnh tật, tôi nhận ra chính mình cũng như đất sét ấy – cần được rèn giũa qua ngọn lửa của thử thách để trở nên cứng cáp và đẹp đẽ hơn."*

Cô giáo Bảo Hòa đam mê làm việc tại phòng Phó hiệu trưởng

Ngọn lửa mãi sáng

Cô giáo Nguyễn Thị Bảo Hòa không chỉ là một người thầy, mà còn là người viết lên hi vọng. Trong những thời khắc khó khăn nhất, cô vẫn đứng vững, với một trái tim đầy yêu thương và một nghị lực phi thường. Cô dạy cho học trò và đồng nghiệp rằng, dù cuộc sống có thử thách như thế nào, luôn có một ngọn lửa hi vọng cháy sáng trong trái tim mỗi người. Cô là minh chứng sống cho sức mạnh của ý chí và niềm tin vào tương lai. Cô đã, đang và sẽ tiếp tục là người viết lên những câu chuyện đầy hi vọng cho tất cả những ai có may mắn được gặp gỡ cô trên hành trình này.

Trong mắt học sinh, cô là một người mẹ. Trong mắt đồng nghiệp, cô là một người đồng đội tuyệt vời, một tấm gương về nghị lực sống. Cô không chỉ là người lãnh đạo đầy tâm huyết mà còn là nguồn cảm hứng bất tận cho những ai may mắn được làm việc cùng. Và trong mắt tất cả, cô là một ngọn đuốc - ngọn đuốc soi sáng con đường đầy thử thách nhưng cũng đầy hi vọng.

Tập thể trường Tiểu học Nông nghiệp thăm cảm ơn cô, cảm ơn những đóng góp không mệt mỏi của cô đối với sự nghiệp giáo dục, sự phát triển của học sinh và sự trưởng thành của đội ngũ giáo viên.

